

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

Номер 371

21.09.2020 г.

Град

Апелативен съд – Пловдив

2-ри граждански състав

На 18.09.2020 година в закрито заседание в следния състав:

Председател: Стела В. Дандарова

Членове: Вера И. Иванова
Станислав П. Георгиев

като разгледа докладваното от Вера И. Иванова Въззивно частно гражданско дело № 20205000500435 по описа за 2020 година

Производство по реда на чл. 278 във вр. с чл. 274, ал.1, т.1 от ГПК.

Обжалвано е определение № 1177, постановено в закрито съдебно заседание на 8.07.2020 г. от Окръжен съд-Х. по гр.д. 609/2020 г. , с което е оставена без разглеждане жалба с вх. № 6075/29.06.2020 г., подадена от Ж. И. Ж . против разпореждане с изх. № 11 392/2.03.2020 г. по изп.д. № ***** по описа на ЧСИ 3. 3., с което е постановен отказ по направеното от длъжника в изпълнителното производство искане с молба с вх. № 4518/29.01.2020 г. да се замени наложеното по изпълнителното дело обезпечение – възбрана върху недвижим имот № *****, находящ се в землището на с. С., община М.б., област Х. с площ 19,742 дка, с налагане на възбрана върху СОС с идентификатор *****-.***.***.* с площ 30 кв.м. с предназначение гараж, находящ се в гр. Х., ****, и е прекратено производството по делото.

Обжалвано е и определение № 1266, постановено в закрито съдебно заседание на 31.07.2020 г. от ОС-Х. по същото гр.д. 609/2020 г., с което е допълнено определение № 1177/8.07.2020 г., като е осъден Ж. И. Ж. да заплати на В. Д. Г. , действаща като майка и законен представител на малолетното дете Й. Ж. Ж. направените по делото разноси в размер на 100 лв. за адвокатско възнаграждение.

Жалбоподателят Ж. И. Ж. , длъжник в изпълнителното производство, моли определение № 1177, постановено в закрито съдебно заседание на

8.07.2020 г. от Окръжен съд-Х. по гр.д. 609/2020 г., да бъде отменено като незаконосъобразно, неправилно по съображения, изложени в частната жалба с вх. № 7322/29.07.2020 г.

Ответникът по частната жалба, подадена от Ж. И. Ж. , В. Д. Г. , действаща като майка и законен представител на малолетното дете Й. Ж. Ж. , моли тя да бъде оставена без уважение като неоснователна по съображения, изложени в отговор с вх. № 260055/12.08.2020 г. Претендира за присъждане на разноски за производството по подадената от Ж. Ж. частна жалба.

Жалбоподателката В. Д. Г. , действаща като майка и законен представител на малолетното дете Й. Ж. Ж. , обжалва определение № 1266, постановено в закрито съдебно заседание на 31.07.2020 г. по гр.д. 609/2020 г. на ОС-Х., с искане да бъде присъдено адвокатско възнаграждение в размера над 100 лв. до 300 лв., която сума от 300 лв. е изплатеното съгласно договора за правна помощ и съдействия адвокатско възнаграждение. Претендира за присъждане на разноски за производството по частната жалба.

Ответникът по частната жалба, подадена от В. Д. Г. , действаща като майка и законен представител на малолетното дете Й. Ж. Ж. , Ж. И. Ж. моли тя да бъде оставена без уважение като неоснователна по съображения, изложени в отговор с вх. № 260319/28.08.2020 г.

Пловдивският апелативен съд провери законосъобразността на обжалвания акт във връзка с оплакванията на жалбоподателите, прецени обстоятелствата по делото и намери за установено следното:

На 15.04.2020 г. длъжникът в изпълнителното производство Ж. Ж. е подал чрез ЧСИ З. З. до Окръжен съд-Х. жалба против разпореждане от 2.03.2020 г. на ЧСИ З. по изп.д. *****, с което ЧСИ е постановил отказ по направеното от него искане с молба с вх. № 4518/29.01.2020 г. да се замени наложеното по изпълнителното дело обезпечение възбрана върху недвижим имот № *****, находящ се в землището на с. С., община М.б., обл. Х., с площ 19,742 дка с налагане на възбрана върху СОС с идентификатор *****-***.***.* с площ 30 кв.м., с предназначение гараж, находящ се в гр. Х., ****. С обжалваното определение от 8.07.2020 г. окръжният съд приема, че жалбата е недопустима, поради което я оставя без

разглеждане и прекратява производството по делото. Съдът посочва, че длъжникът атакува отказа на съдебния изпълнител да замени имота, върху който е насочено изпълнението, с друг имот, което действие е изключено от предметния обхват на съдебния контрол по чл. 435,ал.2 от ГПК. Съдът посочва, че разпоредбата на чл. 443 от ГПК не предвижда възможност преценката на ЧСИ да подлежи на съдебен контрол, като такава възможност не е предвидена и в нормата на чл. 435,ал.2 от ГПК. Жалбоподателят Ж. Ж. е получил съобщението за определението на окръжния съд на 23.07.2020 г. и на 29.07.2020 г. е подал частната жалба до ПАС с вх. № 7322/29.07.2020 г. С нея жалбоподателят твърди, че определението е неправилно, тъй като незаконосъобразно окръжният съд е преценил, че постановеният от ЧСИ отказ не попада в хипотезите на чл. 435,ал.2 от ГПК и не подлежи на съдебен контрол. Заявява, че по същество неговото искане ЧСИ 3. да замени обезпечението по изпълнителното дело, представляващо наложена възбрана върху имота в с. С., като наложи възбрана върху негов гараж в гр. Х. и заличи възбраната върху имота в с.С., произтича от наличие на несъразмерност относно наложените от ЧСИ обезпечителни мерки в хипотезата на чл. 442а от ГПК. Заявява, че след изменението и допълнението на ГПК, обнародвано в ДВ, бр. 86/27.10.2017 г., не е приета изрична разпоредба, която да предвижда възможност за длъжника да обжалва отказа на съдебния изпълнител да вдигне съответните обезпечителни мерки по направено от него възражение, но следва да бъде отчетено и това, че на длъжника не може да бъде отречено правото да обжалва не само насочването на изпълнението върху несеквестируемо имущество, но и върху имущество, съставляващо свръхобезпечение в хипотезата на чл. 435,ал.2,т.6 от ГПК, отчитайки и реципрочното в тази насока право на вискателя да обжалва отказа на СИ да извърши исканото изпълнително действие. Заявява, че е право на длъжника да обжалва отказа на СИ да спре, да прекрати или да приключи принудителното изпълнение, насочено към имущество, стойността на което се явява несъразмерно на дълга. Искането е апелативният съд да отмени определението на окръжния съд и да върне делото за произнася по съществото на жалбата. С подадения на 12.08.2020 г. отговор ответницата по частната жалба взема становище за нейна неоснователност, тъй като правилно окръжният съд е приел, че в случая жалбата на длъжника попада извън кръга от основания, изчерпателно посочени в чл. 435,ал.2 от ГПК, в

който смисъл от нейна страна са изложени съображения в отговора по жалбата до окръжния съд. С отговора се излагат и съображения относно правилност на разпореждането на ЧСИ.

На 10.07.2020 г. от В. Г., действаща като майка и законна представителна на малолетното си дете Й. Ж.а, е подадена до окръжния съд молба по чл. 248 от ГПК, с което е поискано съдът да допълни своето определение от 8.07.2020 г., като й присъди направените по делото разноски в размер на 300 лв. за платено адвокатско възнаграждение. На 29.07.2020 г. е постъпило становище от Ж. Ж., с което се оспорва искането за присъждане на разноски в размер на 300 лв. поради прекомерност на основание чл. 78,ал.5 от ГПК. Ответникът по това искане възразява, че претендираното адвокатско възнаграждение не е съобразено с действителната правна и фактическа сложност на делото, тъй като касае изготвяне на писмен отговор на жалба срещу действията на ЧСИ 3. без явяване в открито съдебно заседание. Ответникът заявява, че претендираното адвокатско възнаграждение не е съобразено и с минималния определен размер съобразно чл. 36 от ЗА и Наредба №1/9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, като следва по аналогия да се приложи чл. 11 от посочената Наредба, който предвижда заплащане на 100 лв. адвокатско възнаграждение за изготвяне на жалба за обжалване на действията на съдебния изпълнител. С обжалваното определение от 31.07.2020 г. окръжният съд приема, че искането за допълване на постановеното на 8.07.2020 г. определение е допустимо и основателно. Съдът намира, че е основателно възражението по чл. 78,ал.5 от ГПК за прекомерност на адвокатското възнаграждение в размер на 300 лв., платено от В. Г., действаща като майка и законна представителна на малолетното си дете Й. Ж.а, като ответник в производството по подадената от Ж. Ж. до окръжния съд частна жалба. Съдът посочва, че съгласно чл. 11 от посочената Наредба възнаграждението за изготвяне на жалби за обжалване на действията на СИ е в минимален размер на 100 лв., а при разглеждане на жалбата в открито заседание – 150 лв. Съдът преценява, че договореното и платено адвокатско възнаграждение в размер на 300 лв. следва да се намали поради прекомерност, тъй като не е съобразено с фактическата и правна сложност на делото и касае само изготвянето на писмен отговор на жалба срещу действията на ЧСИ без явяване в открито съдебно заседание, до размер

на 100 лв. Затова окръжният съд допълва своето определение от 8.07.2020 г., като осъжда жалбоподателя Ж. да заплати на В. Г., действаща като майка и законна представителна на малолетното си дете Й. Ж.а, сумата 100 лв. за направените по делото разноски в размер на 100 лв. за адвокатско възнаграждение. Съдът не е постановил с диспозитива на определението от 31.07.2020 г. изрично оставяне без уважение на искането на В. Г., действаща като майка и законна представителна на малолетното си дете Й. Ж.а, за присъждане на разноски за размера над 100 лв. до претендирания размер от 300 лв. За определението на съда молителката е уведомена на 5.08.2020 г. и на 12.08.2020 г. подава частната жалба до апелативния съд с вх. № 260054/12.08.2020 г. С нея жалбоподателката твърди, че незаконосъобразно окръжният съд по възражението на ответната страна е намалил претендираното адвокатско възнаграждение 300 лв. на 100 лв. Заявява, че към датата на постановяване на определението 31.07.2020 г. е в сила последното изменение на Наредбата и съгласно чл. 11 от нея за обжалване на действията на СИ възнаграждението е 200 лв., а когато жалбата се разглежда в открито заседание – 300 лв., поради което минималното адвокатско възнаграждение в случая е в размер на 200 лв., т.е. със 100 лв. над определеното от съда. Моли да бъде отменено определението в частта, с която окръжният съд е отказал да присъди адвокатско възнаграждение в размера над 100 лв. до изплатения съгласно договора за правна помощ и съдействие размер 300 лв., като апелативният съд присъди на жалбоподателката разноски в размер на още 200 лв. С отговора на тази частна жалба, подаден от ответника по нея Ж. Ж., се моли тя да бъде оставена без уважение като неоснователна, тъй като е правилна преценката на окръжния съд, че разноски в размер на 300 лв. за адвокатско възнаграждение са прекомерни съобразно чл. 78, ал. 5 от ГПК. Посочва, че претендираното адвокатско възнаграждение не е съобразено с действителната правна и фактическа сложност на делото, тъй като се касае за изготвяне на писмен отговор на жалба срещу действията на ЧСИ без явяване в открито съдебно заседание. Заявява, че претендираното адвокатско възнаграждение не е съобразено и с посочената Наредба в редакцията към датата на подписване на договора за правна помощ и съдействие. Заявява, че следва по аналогия да се приложи нормата на чл. 11 от наредбата, която предвижда заплащане на 100 лв. адвокатско възнаграждение за изготвяне на жалби за обжалване на действията на съдебния изпълнител. Моли

апелативният съд да потвърди обжалваното определение от 31.07.2020 г. и да остави без уважение частната жалба, с която се иска увеличаване на присъденото адвокатско възнаграждение в размер на още 200 лв.

Съгласно разпоредбата на чл. 435, ал. 2 от ГПК длъжникът в изпълнителното производство може да обжалва постановлението за глоба, насочването на изпълнението върху имущество, което смята за несеквестируемо, отнемането на движима вещ или отстраняването му от имот, поради това, че не е уведомен надлежно за изпълнението, отказа на СИ да извърши нова оценка по реда на чл. 468, ал. 4 и чл. 485 от ГПК, определянето на трето лице за pazач, ако не са спазени изискванията на чл. 470 от ГПК, както и в случаите по чл. 486, ал. 2 от ГПК, отказа на СИ да спре, да прекрати или да приключи принудителното изпълнение, и разноските по изпълнението. Нормата на чл. 443 от ГПК определя, че длъжникът може да предложи изпълнението да бъде насочено върху друга вещ или вземане или да бъде извършено само чрез някои от исканите от вискателя начини на изпълнение, като, ако съдебният изпълнител прецени, че предложението от длъжника начин на изпълнение е в състояние да удовлетвори вискателя, той насочва изпълнението върху посочената от длъжника век или вземане. Видно е следователно, че отказ на съдебния изпълнител да уважи искане на длъжника за замяна на обекта и начина на изпълнението по чл. 443 от ГПК не подлежи на самостоятелно обжалване от длъжника в изпълнителното производство, защото възможност за такъв вид обжалване не е предвидена нито в нормата на чл. 435, ал. 2 от ГПК, нито в нормата на чл. 443 от ГПК. Видно от приложената към делото на окръжния съд в преписи документация от изп.д. № 308/2019 г. по описа на ЧСИ З. З., на 29.01.2020 г. е подадена с вх. № 4518 от длъжника в изпълнителното производство Ж. Ж. молба до ЧСИ (л.185 от досието на изпълнителното дело) с изрично посочено основание чл. 443 от ГПК, с която той отправя предложение до ЧСИ по чл. 443 от ГПК да замени обекта на наложената възбрана върху неговия недвижим имот в с. С. с налагане на възбрана върху неговия недвижим имот гараж в сграда в гр. Х., като са изложени съображения, с оглед на които се заявява искането. Ясно е следователно, че искането по молбата от 29.01.2020 г. е именно и конкретно за замяна на обекта на изпълнението, а именно като вместо върху имота в с. С. то да бъде насочено върху имота в гр. Х., т.е. то е искане, основано именно

на нормата на чл. 443 от ГПК. То не е искане от вида по чл. 442а от ГПК, в какъвто случай има наложени от СИ няколко обезпечителни мерки и длъжникът претендира те да са несъразмерни с размера на задължението, поради което той възразява и иска от СИ да вдигне съответни обезпечителни мерки. Производство от вида по чл. 442а от ГПК е било провеждано в изпълнителното производство преди подаването от длъжника Ж. на молбата от 29.01.2020 г. и то е приключило с решение № 408/30.10.2019 г. по гр.д. 658/2019 г. на ОС-Х. (л.127-130 от изпратеното в копия досие на изпълнителното дело), като окръжният съд е отменил отказа на ЧСИ да вдигне наложените обезпечение заповест върху лек автомобил на длъжника и възбрана върху имота-гараж в гр. Х. и е оставил без уважение жалбата на Ж. относно отказа за вдигане на заповеста върху трудовото възнаграждение на Ж. и възбраната върху неговия имот в с.С.. При така заявеното в молбата от 29.01.2020 г. искане по чл. 443 от ГПК за замяна на възбраната върху имота в с. С. с налагане на възбрана върху имота в гр.Х. неоснователно жалбоподателят Ж. твърди в частната си жалба от 29.07.2020 г., че това искане произтича от наличие на несъразмерност в хипотеза на чл. 442а от ГПК, което да обуславя възможност на Ж. да обжалва отказа на ЧСИ да уважи неговата молба от 29.01.2020 г. С разпореждането от 2.03.2020 г. ЧСИ постановява отказ по тази молба. Правилно окръжният съд е преценил, че в случая се обжалва отказ на ЧСИ да уважи искане по чл. 443 от ГПК, който отказ не подлежи на обжалване, поради което производството по подадената от Ж. жалба с вх. № 3917/15.04.2020 г. е недопустимо, съответно, правилно е прекратил това производство с обжалваното определение от 8.07.2020 г. Установява се следователно, че частната жалба, подадена от Ж. на 29.07.2020 г., е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение, като определението на окръжния съд от 8.07.2020 г. следва да бъде потвърдено. От страна на ответницата по тази частна жалба с отговора от 12.08.2020 г. се претендира за присъждане на разноси за производството по нея пред апелативния съд, но не се установява такива разноси да са били направени (не са представени доказателства за направени от тази страна разноси за адвокатско възнаграждение), поради което не се присъждат.

Определението на окръжния съд, с което е допълнено определението от 8.07.2020 г., като са присъдени в тежест на Ж. и в полза на В. Д. Г. ,

действаща като майка и законен представител на малолетното дете Й. Ж. Ж. направените по делото разноси в размер на 100 лв. за адвокатско възнаграждение, е постановено на 31.07.2020 г. Към датата 31.07.2020 г. нормата на чл. 11 от Наредба №1/9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения посочва, че за обжалване на действията на съдебния изпълнител възнаграждението е 100 лв., а когато жалбите се разглеждат в открито заседание – 150 лв. В случая жалбата се разглежда в закрито заседание, като както за подаването на жалба, така и за представяне на отговор по такава жалба, възнаграждение съгласно посочената норма е в минимален размер на 100 лв. В брой 68/31.07.2020 г. е обнародвано изменение на чл.11 от Наредбата, съгласно което за обжалване на действията на съдебния изпълнител възнаграждението е 200 лв., а когато жалбите се разглеждат в открито заседание – 300 лв., но съгласно чл. 5,ал.5,изр.2 от Конституцията на Република България това изменение е влязло в сила три дни след обнародването му. Следователно неоснователно жалбоподателката В. Д. Г. , действаща като майка и законен представител на малолетното дете Й. Ж. Ж. , претендира с частната жалба от 29.07.2020 г. към датата на постановяването на определението 31.07.2020 г. да е в сила изменението, обнародвано в бр. 68/31.07.2020 г. на ДВ, респективно, минималното възнаграждение за изготвянето на отговора да е 200 лв. Тъй като в случая защитата на тази страна против подадената от Ж. на 15.04.2020 г. частна жалба е осъществена само с отговора от 18.05.2020 г. и казусът не се отличава с фактическа или правна сложност, то правилно окръжният съд е преценил, че заявеното от другата страна възражение за прекомерност на платеното адвокатско възнаграждение в размер на 300 лв. е основателно и че в случая разноси следва да бъдат присъдени за минималния по Наредбата размер на адвокатското възнаграждение – 100 лв. Няма следователно основания да се приеме, че в случая следва на жалбоподателката да се присъжда по-висок размер на разноските, а именно още 100 лв. до размер на 200 лв. като установен с Наредбата минимален размер, както и да се присъждат още 200 лв. над присъдения размер от 100 лв., т.е. да ѝ се присъди пълният размер на платеното адвокатско възнаграждение от 300 лв. Установява се следователно, че подадената на 12.08.2020 г. от В. Д. Г. , действаща като майка и законен представител на малолетното дете Й. Ж. Ж. , частна жалба против определението на окръжния съд от 31.07.2020 г. е неоснователна, поради

което тя следва да бъде оставена без уважение, а това определение – потвърдено. С оглед резултата от въззивното обжалване по тази жалба разноси на жалбоподателката, каквито се претендират с частната жалба от 12.08.2020 г., не се дължат.

С оглед на гореизложеното съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 1177, постановено в закрито съдебно заседание на 8.07.2020 г. от Окръжен съд-Х. по гр.д. 609/2020 г. , с което е оставена без разглеждане жалба с вх. № 6075/29.06.2020 г., подадена от Ж. И. Ж . против разпореждане с изх. № 11 392/2.03.2020 г. по изп.д. № ***** по описа на ЧСИ 3. 3., с което е постановен отказ по направеното от длъжника в изпълнителното производство искане с молба с вх. № 4518/29.01.2020 г. да се замени наложеното по изпълнителното дело обезпечение – възбрана върху недвижим имот № *****, находящ се в землището на с. С., община М.б., област Х. с площ 19,742 дка, с налагане на възбрана върху СОС с идентификатор *****-***.***.* с площ 30 кв.м. с предназначение гараж, находящ се в гр. Х., ****, и е прекратено производството по делото.

ПОТВЪРЖДАВА определение № 1266, постановено в закрито съдебно заседание на 31.07.2020 г. от ОС-Х. по същото гр.д. 609/2020 г., с което е допълнено определение № 1177/8.07.2020 г., като е осъден Ж. И. Ж. да заплати на В. Д. Г. , действаща като майка и законен представител на малолетното дете Й. Ж. Ж. , направените по делото разноси в размер на 100 лв. за адвокатско възнаграждение.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ исканията, заявени от В. Д. Г. , действаща като майка и законен представител на малолетното дете Й. Ж. Ж. , в отговора от 12.08.2020 г. на частната жалба, подадена от Ж. Ж., и в частната жалба, подадена от нея на 12.08.2020 г., за присъждане в нейна полза и в тежест на Ж. И. Ж. на суми за разноси за производството по частната жалба на Ж. с вх. № 7322/29.07.2020 г. и по подадената от нея частна жалба с вх. № 260054/12.08.2020 г., поради неоснователност.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____